

Kreis-Blatt.

Amtliches Organ für den unter deutscher Verwaltung stehenden Teil des Kreises Czenstochau.

Gazeta Powiatowa.

Urzędowy organ dla tej części powiatu Częstochowskiego, która jest pod zarządem Niemieckim.

1. Verordnung

betreffend die Erhebung
der Handels- und Gewerbesteuern
im Gebiete
des Generalgouvernements Warschau.

§ 1.

Sämtliche Handels- und Gewerbebetriebe und die in dieser Verordnung bezeichneten persönlichen Erwerbsbeschäftigungen unterliegen der Handels- und Gewerbesteuer.

§ 2.

Die Handels- und Gewerbesteuer besteht:

1. aus einer Hauptsteuer (§ 7),
2. aus einer Gewinnsteuer (§ § 8—15),
3. aus einer Steuer vom Kapital bei Handels- und Gewerbebetrieben, die zur öffentlichen Rechnungslegung verpflichtet sind (§ 16).

Die bisher von nicht abrechnungspflichtigen Handels- und Gewerbebetrieben erhobene Prozentsteuer vom Gewinn fällt fort.

§ 3.

Nicht als Handels- oder Gewerbebetrieb im Sinne dieser Verordnung anzusehen sind die Land- und Forstwirtschaft, die Viehzucht, der Obst- und Weinbau, sowie der Gartenbau mit Ausnahme der Kunst- und Handelsgärtnerei.

§ 4.

Von der Steuer sind befreit:

1. die Wohltätigkeitsanstalten,
2. die Handels- oder Gewerbebetriebe, die gemeinnützigen Zwecken dienen, es sei denn, das sie verpachtet sind,

1. Rozporządzenie

dotyczące poboru podatku
od handlu i przemysłu
na obszarze
Generalgubernatorstwa Warszawskiego.

§ 1.

Wszystkie przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, oraz sposoby osobistego zarobkowania, wyliczone w niniejszym rozporządzeniu, podlegają podatkowi od handlu i przemysłu.

§ 2.

Podatek od handlu i przemysłu składa się:

1. z podatku zasadniczego (§ 7);
2. z podatku od zysku (§§ 8—15);
3. z podatku od kapitału, który opłacają przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe obowiązane do publicznego składania rachunków (§ 16).

Podatek od zysku, pobierany dotychczas od przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, nieobowiązanych do publicznego składania rachunków, odpada.

§ 3.

Za przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe w myśl niniejszego rozporządzenia, nie należy uważać gospodarstw rolnych i leśnych, hodowli bydła, sadownictwa i winogrodnictwa oraz ogrodnictwa za wyjątkiem ogrodnictwa artystycznego i handlowego.

§ 4.

Wolne od podatku są:

1. Zakłady dobroczynne;
2. Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, służące użyteczności publicznej, o ile nie są oddane w dzierżawę;

3. der Verkauf von Waren eigener Herstellung unmittelbar aus der Werkstatt ohne Inanspruchnahme besonderer Räume für den Verkauf,
4. der Gewerbebetrieb mit nicht mehr als einem Gehilfen.

§ 5.

Über die Steuerpflicht der Handels- und Gewerbebetriebe, welche mit ihren Gewinnen in Deutschland zu direkten Staatssteuern herangezogen werden, entscheidet der Verwaltungschef im einzelnen Falle.

§ 6.

Alle bisher erhobenen staatlichen Zuschläge zu den Handels- und Gewerbesteuern fallen fort.

§ 7

Die Hauptsteuer (§ 2 Ziff. 1) wird durch Lösung eines Gewerbescheines (Patentes) für jeden einzelnen Handels- oder Gewerbebetrieb und ausserdem für jeden Angestellten bei den nicht abrechnungspflichtigen Unternehmungen entrichtet.

Sie beträgt:

A. Für Handelsbetriebe:

Ortsklasse

Kategorie	1	2	3
1	1800 M.	1800 M.	1800 M.
2	600 "	380 "	240 "
3	90 "	50 "	35 "
4	25 "	15 "	10 "
5a	50 "	50 "	50 "
5b	15 "	15 "	15 "

B. Für Gewerbebetriebe:

Ortsklasse

Kategorie	1	2	3
1	6000 M.	6000 M.	6000 M.
2	3500 "	3500 "	3500 "
3	1800 "	1800 "	1800 "
4	600 "	600 "	600 "
5	200 "	200 "	200 "
6	100 "	60 "	40 "
7	30 "	20 "	15 "
8	12 "	7 "	5 "

C. Für die Angestellten bei nicht abrechnungspflichtigen Handels- und Gewerbebetrieben.

Gruppe 1.

Für Handlungsgehilfen und technische Angestellte I. Klasse (das sind solche, welche Handels- oder Gewerbebetriebe, oder Abteilungen von solchen oder Zweiggeschäfte leiten) und zwar:

3. Sprzedaż towarów własnego wyrobu wprost z warsztatu bez posiłkowania się oddzielnym lokalem do sprzedaży;
4. Przedsiębiorstwa przemysłowe, zatrudniające nie więcej jak jednego pomocnika.

§ 5.

Sprawy obowiązku opłaty podatków przez te przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, które w Niemczech pociągnięte są do podatku bezpośredniego od zysków, rozstrzyga w każdym poszczególnym wypadku Naczelnik Administracji.

§ 6.

Wszystkie dotychczas pobierane dodatki do podatków od handlu i przemysłu odpadają.

§ 7.

Podatek zasadniczy (§ 2 cyfra 1) uiszcza się przez wykupienie świadectwa przemysłowego (patentu) na każde przedsiębiorstwo handlowe lub przemysłowe z osobna i oprócz tego, w przedsiębiorstwach nieobowiązanych do publicznego składania rachunków, dla każdego pracownika.

Podatek wynosi:

A. Od przedsiębiorstw handlowych:

Klasa miejscowości

Kategoria	I.	II.	III.
1	1800 M.	1800 M.	1800 M.
2	600 "	380 "	240 "
3	90 "	50 "	35 "
4	25 "	15 "	10 "
5a	50 "	50 "	50 "
5b	15 "	15 "	15 "

B. Od przedsiębiorstw przemysłowych:

Klasa miejscowości

Kategoria	I.	II.	III.
1	6000 M.	6000 M.	6000 M.
2	3500 "	3500 "	3500 "
3	1800 "	1800 "	1800 "
4	600 "	600 "	600 "
5	200 "	200 "	200 "
6	100 "	60 "	40 "
7	30 "	20 "	15 "
8	12 "	7 "	5 "

C. Od pracowników przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, nieobowiązanych do publicznego składania rachunków.

Grupa 1.

Od pomocników handlowych i technicznych pracowników klasy I (zaliczają się tutaj: kierownicy przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, ich oddziałów lub filii) opłacają:

- a) bei Handelsbetrieben 1. Kategorie und Gewerbebetrieben 1., 2. und 3. Kategorie 100 M.
- b) bei Handelsbetrieben 2. Kategorie und Gewerbebetrieben 4. und 5. Kategorie 60 „
- c) bei allen übrigen Handels- und Gewerbebetrieben 25 „

Gruppe 2.

Für Handlungsgehilfen und technische Angestellte II. Klasse (das sind alle nicht unter Gruppe 1 fallenden Angestellten über 17 Jahre, sofern sie nicht lediglich rein mechanische Dienstleistungen verrichten):

- a) bei Handelsbetrieben 1. Kategorie und Gewerbebetrieben 1., 2. und 3. Kategorie 20 M.
- b) bei allen übrigen Handels und Gewerbebetrieben 10 „

Gruppe 3.

Für Geschäftsreisende 100 M.

Die Zahlung der Steuer zu **A** und **B** erfolgt durch die steuerpflichtigen Betriebe, die der Steuer zu **C** durch die Betriebe, bei denen die Angestellten tätig sind.

Die Einteilung der Ortschaften des Generalgouvernements in Klassen, sowie der Handels- und Gewerbebetriebe in Kategorien ergibt sich aus den Anlagen 1—3. Der Verwaltungschef beim Generalgouvernement ist zu Abänderungen dieser Einteilungen ermächtigt.

§ 8.

Die Gewinnsteuer (§ 2 Ziff. 2) wird erhoben:

- 1) Vom Gewinn aller Handels- und Gewerbebetriebe, und zwar:
 - a) vom Reingewinn der abrechnungspflichtigen Handels- und Gewerbebetriebe in Form der Prozentsteuer;
 - b) vom Reingewinn aller anderen Handels- und Gewerbebetriebe in Form der Repartitionssteuer.

Zu der Repartitionssteuer ist auch das Einkommen aus der beruflichen Tätigkeit der Ärzte, Zahnärzte, Tierärzte, Heilkundigen, Rechtsanwälte, Rechtskonsulenten, Redakteure, Schriftsteller, Künstler, Kunstgewerbler, Börsenmakler, Agenten, Spediteure, Handelsvermittler heranzuziehen.

- 2) Vom Einkommen aller Personen, die bei abrechnungspflichtigen Handels- und Gewerbebetrieben beschäftigt sind.

§ 9.

Die Gewinnsteuer der zur öffentlichen Rechnungslegung verpflichteten Handels- und Gewerbe-

- a) przedsiębiorstwa handlowe 1. kategorii i przemysłowe 1., 2. i 3. kategorii 100 M.
- b) przedsiębiorstwa handlowe 2. kategorii i przemysłowe 4. i 5. kategorii 60 „
- c) wszystkie inne przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe 25 „

Grupa 2.

Od pomocników handlowych i pracowników technicznych klasy II (t. j. od wszystkich pracowników nie zaliczonych do grupy 1 i mających więcej niż 17 lat, o ile nie pełnią wyłącznie służby mechanicznej) opłacają:

- a) przedsiębiorstwa handlowe 1. kategorii i przemysłowe 1., 2. i 3. kategorii 20 M.
- b) wszystkie inne przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe 10 „

Grupa 3.

Od wojażerów 100 „

Uiszczanie podatków z pod **A** i **B** należy do przedsiębiorstw podlegających opodatkowaniu, podatki zaś z pod **C** winny opłacać te przedsiębiorstwa, w których odnośni pracownicy mają zajęcie.

Podział miejscowości Generalgubernatorstwa na klasy i przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych na kategorie wpływa ze załączników 1—3. Naczelnik Administracji przy Generalgubernatorstwie jest mocen wprowadzić zmiany w tym podziale.

§ 8.

Podatek od zysków (§ 2 cyfra 2) pobiera się:

- 1) od zysków wszelkich przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych i to:
 - a) od czystego zysku przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych obowiązanych do publicznego składania rachunków, w postaci podatku procentowego,
 - b) od czystego zysku wszelkich innych przedsiębiorstw, w postaci podatku repartycyjnego.

Opłacie podatku repartycyjnego podlegają również dochody zezajęć zawodowych: lekarzy, dentystów, lekarzy weterynaryi, felczerów, adwokatów, obrońców sądowych, redaktorów, autorów, artystów, rękodzielników artystycznych, agentów giełdowych, agentów, ekspedytorów, pośredników handlowych;

- 2) od dochodów wszystkich osób, zatrudnionych w przedsiębiorstwach, obowiązanych do publicznego składania rachunków.

§ 9.

Podatek od zysków przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, obowiązanych do publicznego składania rachunków, (podatek procento-

betriebe (Prozentsteuer § 8, Ziffer 1a) beträgt bei einem Reingewinn vom Grundkapital:

von mehr als	3 %— 4 %	4½ %	vom Gewinn
" " "	4 "— 5 "	6 " "	" "
" " "	5 "— 6 "	7½ " "	" "
" " "	6 "— 7 "	8¼ " "	" "
" " "	7 "— 8 "	9 " "	" "
" " "	8 "— 9 "	9¾ " "	" "
" " "	9 "— 10 "	10½ " "	" "
" " "	10 "— 11 "	11¼ " "	" "
" " "	11 "— 12 "	12 " "	" "
" " "	12 "— 13 "	12¾ " "	" "
" " "	13 "— 14 "	13½ " "	" "
" " "	14 "— 15 "	14¼ " "	" "
" " "	15 "— 16 "	15 " "	" "
" " "	16 "— 17 "	16½ " "	" "
" " "	17 "— 18 "	18 " "	" "
" " "	18 "— 19 "	19¼ " "	" "
" " "	19 "— 20 "	21 " "	" "

Bei Handels- und Gewerbebetrieben, welche einen Reingewinn von mehr als 20% ihres Grundkapitals erzielt haben, beträgt die Steuer 21% von der ganzen Summe und ausserdem noch 15% von derjenigen Summe, welche 20% des genannten Kapitals übersteigt. Der Betrag der Prozentsteuer darf 30% vom Gewinne des Handels- und Gewerbebetriebes jedoch nicht übersteigen.

§ 10.

Die Gewinnsteuer der nicht zur öffentlichen Rechnungslegung verpflichteten Handels- und Gewerbebetriebe sowie der im § 8 unter 1 b bezeichneten Personen (Repartitionssteuer) wird in einer Gesamtsumme alljährlich durch den Verwaltungschef beim Generalgouvernement festgesetzt und zwar unter Berücksichtigung der Geschäftslage und der Erträge der Repartitionssteuer des vorhergehenden Jahres.

Die im Jahre 1916 zu erhebende Repartitionssteuer beträgt 4½ Millionen Mark; ihrer Veranlagung sind die in den Jahren 1914 und 1915 erzielten Reingewinne zu Grunde zu legen.

§ 11.

Die Verteilung der nach § 10 bestimmten Gesamtsumme der Repartitionssteuer auf die einzelnen Kreise erfolgt ebenfalls durch den Verwaltungschef.

Die Kreischefs verteilen die für ihren Kreis festgesetzte Summe auf die Gemeinden ihres Kreises.

§ 12.

Die Veranlagung und Erhebung der Repartitionssteuer erfolgt durch die Gemeinden; sie haben die von den Kreischefs (Polizeipräsidenten) fest-

wy § 8 cyfra 1a) wynosi przy czystym zysku od kapitału zakładowego:

we wysokości więk. niż	3 ⁰ / ₁₀ — 4 ⁰ / ₁₀	4 ¹ / ₂ ⁰ / ₁₀	od zysku
" " "	4 "— 5 "	6 " "	" "
" " "	5 "— 6 "	7 ¹ / ₂ " "	" "
" " "	6 "— 7 "	8 ¹ / ₄ " "	" "
" " "	7 "— 8 "	9 " "	" "
" " "	8 "— 9 "	9 ³ / ₄ " "	" "
" " "	9 "— 10 "	10 ¹ / ₂ " "	" "
" " "	10 "— 11 "	11 ¹ / ₄ " "	" "
" " "	11 "— 12 "	12 " "	" "
" " "	12 "— 13 "	12 ³ / ₄ " "	" "
" " "	13 "— 14 "	13 ¹ / ₂ " "	" "
" " "	14 "— 15 "	14 ¹ / ₄ " "	" "
" " "	15 "— 16 "	15 " "	" "
" " "	16 "— 17 "	16 ¹ / ₂ " "	" "
" " "	17 "— 18 "	18 " "	" "
" " "	18 "— 19 "	19 ¹ / ₂ " "	" "
" " "	19 "— 20 "	21 " "	" "

Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, które osiągnęły zysk ponad 20 proc. od kapitału zakładowego, opłacają podatek we wysokości 21 proc. od całego zysku, a oprócz tego jeszcze 15 proc. od części zysku, przewyższającej 20 proc. od rzeczzonego kapitału. Ogólna jednak suma podatku procentowego od zysków przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych nie może wynosić więcej jak 30 proc. od całego zysku.

§ 10.

Sumę ogólną podatków od zysku przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, nieobowiązanych do publicznego składania rachunków, oraz od osób wymienionych w § 8 pod 1 b, podatek repartycyjny wyznacza na każdy rok Naczelnik Administracyi przy Generalgubernatorstwie Warszawskiem, z uwzględnieniem położenia interesów i wpływu z podatku repartycyjnego w roku poprzedzającym.

Ogólny pobór podatku repartycyjnego ma w roku 1916 wydać 4 i pół miliona marek; za podstawę do określenia jego wysokości należy przyjąć czyste zyski z lat 1914 i 1915.

§ 11.

Ogólną sumę podatku repartycyjnego, ustalonego według § 10 rozdziela na poszczególne powiaty również Naczelnik Administracyi.

Naczelnicy powiatów ze swej strony rozdzielają sumę, naznaczoną na odnośne powiaty, na poszczególne gminy swoich powiatów.

§ 12.

Wyznaczenie i pobór podatku repartycyjnego należy do gmin; obowiązkiem ich jest, sumę repartycyjną, wyznaczoną przez Naczelników powiatów (Prezydentów policyi), wnieść do kasy

gesetzte Repartitionssumme im Jahre 1916 bis zum 31. Dezember, in den folgenden Jahren bis zum 31. August an die Kreiskasse abzuliefern.

§ 13.

Die Gemeinden haften für den vollständigen und rechtzeitigen Eingang der auf ihren Bezirk entfallenden Repartitionssumme.

§ 14.

Den Gemeinden sind als Beitrag zu den Veranlagungs- und Erhebungskosten 15% der bis zu den im § 12 bestimmten Terminen abgelieferten Repartitionssummen zu gewähren.

§ 15.

Die Gewinnsteuer derjenigen Personen, welche bei den zur öffentlichen Rechnungslegung verpflichteten Handels- und Gewerbebetrieben beschäftigt sind (§ 8 Ziff. 2), beträgt bei jenem Jahreseinkommen:

von über	500—	1000 Rbl.	1	Proz. vom Einkommen
" "	1000—	1500	1½	" " "
" "	1500—	2000	2	" " "
" "	2000—	4000	3½	" " "
" "	4000—	7000	4	" " "
" "	7000—	10000	6	" " "
" "	10000—	13000	7	" " "
" "	13000—	18000	8	" " "
" "	18000—	25000	9	" " "
" "	25000—	35000	10	" " "
" "	35000—	45000	11	" " "
" "	45000—	60000	12	" " "
" "	60000—	80000	13	" " "
" "	80000—	100000	14	" " "
" "	100000		15	" " "

Beziehen Personen von mehreren abrechnungspflichtigen Handels- und Gewerbebetrieben Einkommen, so ist jedem dieser Einkommensteile der Steuersatz des Gesamteinkommens zu Grunde zu legen.

Die Steuer ist von den Handels- und Gewerbebetrieben, in denen die steuerpflichtigen Personen tätig sind, zu entrichten. Die Handels- und Gewerbebetriebe sind für die richtige Berechnung und den rechtzeitigen Eingang der Steuer verantwortlich. Sie sind berechtigt, bei Auszahlung der Bezüge die Steuer einzubehalten.

§ 16.

Die Steuer vom Kapital der abrechnungspflichtigen Handels- und Gewerbebetriebe (§ 2 Ziff. 3) beträgt 0,225% des Kapitals des Handels- und Gewerbebetriebes; Teilbeträge des Kapitals unter 100 Rubel werden auf die höheren 100 Rubel abgerundet.

powiatowej w roku 1916 do dnia 31-go grudnia, w latach następnych do 31 go sierpnia.

§ 13.

Na gminach ciąży odpowiedzialność za wpływ, w oznaczonym czasie, całkowitej sumy repartycyjnej, przypadającej na ich okręgi.

§ 14.

Gminom należy przyznawać na pokrycie kosztów wyznaczania i poboru podatku, 15 procent od sum repartycyjnych, wniesionych w terminach, określonych w § 12.

§ 15

Podatek od zysków tych osób, które mają zajęcie w przedsiębiorstwach handlowych i przemysłowych, obowiązanych do publicznego składania rachunków (§ 8 cyfra 2) wynosi: przy rocznych dochodach:

zwyż	500—	1000 Rub.	1	procent od dochodu
"	1000—	1500	1½	" " "
"	1500—	2000	2	" " "
"	2000—	4000	3	" " "
"	4000—	7000	4½	" " "
"	7000—	10000	6	" " "
"	10000—	13000	7	" " "
"	13000—	18000	8	" " "
"	18000—	25000	9	" " "
"	25000—	35000	10	" " "
"	35000—	45000	11	" " "
"	45000—	60000	12	" " "
"	60000—	80000	13	" " "
"	80000—	100000	14	" " "
ponad	100000—		15	" " "

Osobom, pobierającym dochody z kilku przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, obowiązanych do publicznego składania rachunków, należy obliczać podatek do tego rodzaju dochodów poszczególnych, według stopy podatkowej całkowitego dochodu.

Podatek winny wnosić te przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, w których osoby opodatkowane są zajęte. Na przedsiębiorstwach handlowych i przemysłowych ciąży odpowiedzialność za prawidłowość obliczenia i terminowość wpłaty podatku. Przysługuje im prawo zatrzymywania podatku przy wypłacie poborów.

§ 16.

Podatek od kapitałów przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych (§ 2, cyfra 3) obowiązanych do publicznego składania rachunków, wynosi 0,225 proc. kapitału danego przedsiębiorstwa handlowego i przemysłowego; części składowe kapitału, wynoszące mniej niż 100 rubli zaokrągla się wzwyż do 100 rubli.

Auf diese Steuer wird die Grundgewerbsteuer (Patentsteuer), in Anrechnung gebracht.

§ 17.

Die Veranlagung und Erhebung der in dieser Verordnung festgesetzten Steuer mit Ausnahme der Repartitionssteuer (§ 12) erfolgt durch die Kreischefs (Polizeipräsidenten).

§ 18.

Den Steuerpflichtigen steht gegen die Veranlagung das Recht der Beschwerde zu. Die Beschwerde ist innerhalb vier Wochen nach Empfang der Benachrichtigung von der erfolgten Steuerfestsetzung beim Kreischef (Polizeipräsidenten) und wenn es sich um die Veranlagung zur Repartitionssteuer handelt, bei der Gemeinde anzubringen.

Die Einlegung der Beschwerde hebt die Zahlungspflicht nicht auf.

§ 19.

Die Kreischefs (Polizeipräsidenten) entscheiden über Anträge auf Stundung, Ermässigung, Erlass und Niederschlagung der Steuer aus Billigkeitsgründen oder wegen Unbeitreiblichkeit. Hinsichtlich der Repartitionssteuer steht diese Entscheidung den Gemeinden zu.

Rückständige Steuern können nach erfolgter Mahnung mit Zuschlägen belegt werden.

§ 20.

Sämtliche steuerpflichtigen Handels- und Gewerbebetriebe sowie die im § 8 Ziff. 1 b bezeichneten Personen sind verpflichtet, auf Erfordern den Steuerbehörden ihre Wirtschafts- oder Geschäftsbücher nebst den dazu gehörigen Unterlagen zur Einsicht und Prüfung vorzulegen. Die zur öffentlichen Rechnungslegung verpflichteten Handels- und Gewerbebetriebe, zu denen auch die Privatbanken zu rechnen sind, haben alljährlich nach Schluss des Geschäftsjahres eine Bilanz und eine Verlust- und Gewinnberechnung aufzustellen und sie der Steuerbehörde einzureichen.

§ 21.

Die Kreischefs (Polizeipräsidenten) sind berechtigt, zur Feststellung der Gewerbesteuer Zeugen und Sachverständige zu vernehmen und sie ihre Aussagen durch die Bezirksgerichte nach den dort geltenden Strafprozessvorschriften beeidigen zu lassen.

§ 22.

Wer es unternimmt, die Handels- oder Gewerbesteuern zu hinterziehen, wird mit dem zweibis zehnfachen Betrage der vorenthaltenen Steuern

Na poczet tego podatku zalicza się zasadniczy podatek przemysłowy (podatek patentowy).

§ 17.

Wyznaczenie i ściąganie podatków, ustanowionych niniejszem rozporządzeniem, za wyjątkiem podatku repartycyjnego (§ 12) należy do Naczelników powiatów (Prezydentów policji).

§ 18.

Opodatkowanym przysługuje prawo wnoszenia zażaleń przeciwko zakwalifikowaniu do podatku. Zażalenia należy wnosić do Naczelnika powiatu (Prezydenta policji) w ciągu 4-ch tygodni po otrzymaniu zawiadomienia o wyznaczeniu podatku, a o ile chodzi o kwalifikację do podatku repartycyjnego zażalenia wnosić należy do gminy.

Wniesienie zażalenia nie usuwa obowiązku zapłacenia podatku.

§ 19.

Naczelnicy powiatów (Prezydenci policji) rozstrzygają podania o przedłużenie zapłaty, obniżenie, darowanie i zniesienie podatku ze względu na słuszne powody do tego, lub niemożliwość ściągnięcia. Podania tego rodzaju, odnoszące się do podatku repartycyjnego rozstrzygają gminy.

Na podatki zaległe mogą być po wręczeniu przypomnienia nałożone opłaty dodatkowe.

§ 20.

Wszelkie podlegające opodatkowaniu przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, oraz osoby, oznaczone w § 8 cyfra 1 b, są obowiązane przedkładać na żądanie władzom podatkowym księgi gospodarcze i handlowe do przejrzania i zbadania, wraz z przynależnymi dowodami. Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, obowiązane do publicznego składania rachunków, do których zaliczają się również banki prywatne, winny corocznie, po zamknięciu roku obrachunkowego, zestawiać bilans i rachunek zysków i strat i takowe przekładać władzy podatkowej.

§ 21.

Naczelnikom powiatów (Prezydentom policji) przysługuje prawo, celem ustalenia podatku przemysłowego, przesłuchiwania świadków i znawców i zarządzenia zaprzysiężenia ich zeznań przez sądy okręgowe, zgodnie z przepisami kodeksu karnego, obowiązującymi w danej miejscowości.

§ 22.

Kto usiłuje usunąć się od płacenia podatku od handlu lub przemysłu, podlega karze pieniężnej w wysokości dwu- do dziesięciokrotnej sumy nie-

oder mit Freiheitsentziehung (Gefängnis oder Haft) bis zu 6 Monaten bestraft. Die sonstigen Uebertretungen der Vorschriften dieser Verordnung und der hierzu öffentlich bekannt gemachten Verwaltungsvorschriften werden mit Geldstrafe bis zu 10000 Mark bestraft. Anstelle von nicht beitreibbaren Geldstrafen tritt für je 1—60 Mark je ein Tag Haft.

Neben diesen Strafen kann die Schliessung des steuerpflichtigen Handels- oder Gewerbebetriebes angeordnet werden.

Die Verhängung der Strafen erfolgt durch die Kreischefs (Polizeipräsidenten). Gegen deren Entscheidung ist innerhalb 4 Wochen seit der Zustellung der Benachrichtigung die Beschwerde beim Verwaltungschef beim Generalgouvernement gegeben.

§ 23.

Die Verordnung gilt bereits für das Jahr 1916. Steuern, welche für das Jahr 1916 bezahlt sind, sind auf die nach dieser Verordnung zu zahlenden Steuern anzurechnen. Steuerpflichtige, welche für das Jahr 1916 die von ihnen nach den bisherigen Bestimmungen zu zahlende Hauptsteuer bis zum 1. April 1916 bezahlt haben, brauchen die Differenz zwischen der nach den bisherigen Vorschriften und der nach dieser Verordnung zu entrichtenden Hauptsteuer nicht nachzuzahlen.

§ 24.

Die Ausführungsbestimmungen zu dieser Verordnung erlässt der Verwaltungschef beim Generalgouvernement.

Warschau, den 5. Juli 1916.

**Der Generalgouverneur.
von Beseler.**

Einteilung der Ortschaften.

Ortschaften I. Klasse.

Warschau Lodz.

Ortschaften II. Klasse.

Bendzin Brzeziny Czenstochau
Kalisch Kutno Lomza
Pabianice Plock Plonsk
Siedlce Tomaszow Wloclawek

Ortschaften III. Klasse.

Alle übrigen.

zapłaconego podatku, lub pozbawienia wolności (więzienia lub aresztu) aż do 6 miesięcy. Inne wykroczenia przeciwko przepisom tego rozporządzenia i przeciwko odnośnym przepisom władz publicznie ogłoszonym, powodują karę pieniężną do 10 000 mk. O ile kara pieniężna nie może być ściągnięta, zamienia się ją na areszt, licząc jeden dzień za każdą 1 do 60 marek.

Poza powyższymi karami może być zarządzone zamknięcie przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego, które się dopuściło przestępstwa.

Kary wymierzają Naczelnicy powiatów (Prezydenci policyi). Na wyroki ich można wnosić zażalenia do Naczelnika Administracji przy Generałgubernatorstwie, w ciągu 4 tygodni po otrzymaniu zawiadomienia o wyroku.

§ 23.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje już na rok 1916. Podatki, zapłacone już na rok 1916 będą zaliczone na poczet podatków, które należy uiścić według niniejszego rozporządzenia. Podlegający podatkowi, którzy opłacili podatek zasadniczy aż do 1. sierpnia 1916 r., według przepisów dotychczasowych, nie potrzebują wpłacać różnicy między wysokością podatku zasadniczego według dotychczasowych przepisów, a wysokością podatku zasadniczego według niniejszego rozporządzenia

§ 24.

Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wydaje Naczelnik Administracji przy Generałgubernatorstwie.

Warszawa, dnia 5. lipca 1916.

**Generałgubernator.
von Beseler.**

Podział miejscowości.

Miejscowości I. klasy.

Warszawa Łódź.

Miejscowości II. klasy.

Bendzin Brzeziny Częstochowa
Kalisz Kutno Łomża
Pabianice Płock Płońsk
Siedlce Tomaszów Włocławek.

Miejscowości III. klasy.

Wszystkie inne.

Tabelle

zur Festsetzung der Hauptsteuer für Handels-
unternehmungen.

I. Warenhandel.

Kennzeichen: Art und Charakter der
Unternehmung.

Kategorie I: Engroshandel, d. h. Verkauf von
Waren jeder Art, vorzugsweise in
ganzen Partien, an Händler und Ge-
werbetreibende.

„ II: Detailhandel, d. h. Verkauf von Wa-
ren jeder Art in kleinen Mengen so-
wohl an Kleinhändler, als auch an
Konsumenten.

„ III: Kleinhandel, d. h. Verkauf von Wa-
ren in kleinen Mengen an Konsu-
menten aus Geschäften, welche nur
aus einem Raume bestehen und bei
welchen nur ein erwachsener Gehilfe
vorhanden sein darf.

„ IV: Der übrige Kleinhandel ohne ange-
mieteten Gehilfen, mit Ausnahme des
hinter Ziffer 16 aufgeführten Handels
im Umherfahren oder Umhertragen.

**2. Gewerbsmässiger Aufkauf von lebender
und toter Waren jeder Art zum Wiederver-
kauf, ohne das hierzu irgend welche beson-
deren Geschäfts- oder Lagerräume unterhal-
ten werden.**

Kennzeichen: Betrag des jährlichen Auf-
kaufs in Rubeln.

Kategorie I: Mehr als 300000 Rubel.

„ II: „ „ 50000—300000 Rubel.

„ III: „ „ 10000—50000 „

„ IV: Bis 10000 Rubel.

3. Kreditanstalten und Versicherungs- unternehmungen.

Kennzeichen: Betrag des Grund-, Ein-
lage- oder des diese er-
setzenden Kapitals.

Kategorie I: Mehr als 200000 Rubel,

„ II: „ „ 50000—200000 Rubel.

„ III: Bis 50000 Rubel.

**4. Bankhäuser, Bankkontore und private
Bankunternehmungen jeder Art und
Bezeichnung.**

Kategorie I. Sämtliche Privatbankhäuser.

5. Leihkassen, Pfandleihanstalten.

Kennzeichen: Betrag des jährlichen
Umsatzes.

Tabela

do ustanawiania podatku zasadniczego dla przed-
siębiorstw handlowych.

1. Handel towarami.

Cechy: rodzaj i charakter przedsiębiorstwa.

Kategoria I: handel hurtowny, t. j. sprzedaż to-
warów wszelkiego rodzaju przeważ-
nie całymi partiami handlującym
i przemysłowcom.

„ II: handel detaliczny, t. j. sprzedaż to-
warów wszelkiego rodzaju w małych
ilościach zarówno drobnym kupcom
jak i spożywcom.

„ III: handel drobny, t. j. sprzedaż towa-
rów w małych ilościach spożywcom
ze sklepów składających się z je-
dnego pomieszczenia, w których tyl-
ko jeden dorosły pomocnik może
być zajęty.

„ IV: inny drobny handel bez najętego
pomocnika, za wyjątkiem wymienio-
nego za cyfrą 16 handlu rozwozo-
wego i roznośnego.

**2. Zawodowe zakupywanie towarów żywych
i martwych dla ich odprzedaży, bez utrzy-
mywania w tym celu jakichkolwiek specyjal-
nych pomieszczeń dla interesu lub składów.**

Cechy: wysokość zakupu rocznego w ru-
blach.

Kategoria I: ponad 300000 rubli.

„ II: „ 50000—300000 rubli.

„ III: „ 10000—50000 „

„ IV: do 10000 rubli.

3. Zakłady kredytowe i przedsiębiorstwa ubezpieczeniowe.

Cechy: wysokość kapitału zakładowego,
wkładowego lub zastępującego te
kapitały.

Kategoria I: ponad 200000 rubli,

„ II: „ 50000—200000 rubli,

„ III: do 50000 rubli.

**4. Domy bankowe, Kantory bankowe i pry-
watne przedsiębiorstwa bankowe wszelkiego
rodzaju i nazwy.**

Kategoria I: wszelkie prywatne domy bankowe.

5. Kasy pożyczkowe, zakłady zastawnicze.

Cechy: wysokość obrotu rocznego.

- Kategorie I: Geschäfte mit mehr als 300000 Rubel Umsatz.
„ II: Geschäfte mit nicht mehr als 300000 Rubel Umsatz.

6. Geldwechselgewerbe.

- Kategorie II: Wechselstuben.
„ III: Das sonstige Geldwechselgewerbe.

7. Transport-, Beförderungs-, Speditions-, Kommissions- und andere Vermittelungsgeschäfte.

Kennzeichen: Art und Charakter des Geschäfts.

- Kategorie I: Hauptkontore der Kommissionsgeschäfte und der Beförderungsgeschäfte.
„ II: 1) Filialen und Agenturen der unter Kategorie I genannten Geschäfte;
2) Vermittlungsgeschäfte und technische Büros, soweit sie nicht unter Kategorie III fallen;
3) Bahnspeditions-Unternehmungen.
„ III: Personalvermittlungsgeschäfte, Rechtsauskunfts- und Bittschriften-Büros.

8. Elevatore und ähnliche Lagerräume, welche zur Aufbewahrung fremder Frachten und Waren gegen Entgelt dienen.

Kennzeichen: Die Grösse des Lager-raums.

- Kategorie I: Lagerräume zur Aufbewahrung von mehr als 500000 Pud Getreide jeder Art.
„ II: 1) Lagerräume zur Aufbewahrung von nicht mehr als 500000 Pud Getreide;
2) Alle anderen Lagerräume.

9. Anstalten des Gastwirts-gewerbes, einschliesslich der Tee-, Kaffeehäuser, Speisewirtschaften und der Räume für den Verkauf von erfrischenden Getränken.

Kennzeichen: Mietwert der Lokale oder Zahl der Zimmer.

- Kategorie I. Restaurants I. und II. Klasse bei einem Mietwert des Lokals von mehr als 5000 Rubel jährlich.
„ II: 1) Restaurants I. Klasse bei einem Mietwert des Lokales von nicht mehr als 5000 Rubel jährlich;
2) Restaurants II. Klasse bei einem Mietwert des Lokales von mehr als 1000—5000 Rubel jährlich.

- Kategoria I: interesy z obrotem ponad 300000 rb.
„ II: interesy z obrotem nie wyższym jak 300000 rubli.

6. Przemysł wekslarski.

- Kategoria II: kantory wekslarskie.
„ III: inny przemysł wekslarski.

7. Interesy transportowe, przewozowe, spedycyjne, komisowe i inne pośredniczące.

Cechy: rodzaj i charakter interesu.

- Kategoria I główne kantory interesów komiso-wych i przewozowych.
„ II: 1) filie i agentury wymienionych pod kategorią I interesów;
2) interesy pośredniczące i biura techniczne, o ile nie należą do kategorii III;
3) przedsiębiorstwa spedycyjne kolejowe.
„ III: interesy pośrednictwa zajęć, biura porad prawnych i pisania podań.

8. Elewatory i tym podobne składy, służące do przechowywania za wynagrodzeniem cudzych frachtów i towarów.

Cechy: wielkość składu.

- Kategoria I: składy dla przechowywania ponad 500 000 pudów zboża wszelkiego gatunku.
„ II: 1) składy dla przechowywania nie więcej jak 500 000 pudów zboża.
2) wszelkie inne składy,

9. Zakłady przemysłu restauracyjnego, łącznie z herbaciarniami, kawiarniami, jadłodajniami i pomieszczeniami do sprzedaży napojów orzeźwiających.

Cechy: wartość najmu lokali lub ilość pokojów.

- Kategoria I: restauracje 1 i 2 rzędu, zajmujące lokale, których wartość najmu wynosi ponad 5000 rubli rocznie.
„ II: 1) restauracje 1 rzędu, zajmujące lokale, których wartość najmu wynosi mniej niż 5000 rb. rocznie.
2) restauracje 2 rzędu, zajmujące lokale, których wartość najmu wynosi więcej niż 1000 — 5000 rubli rocznie.

- Kategorie III. 1) Restaurants II. Klasse bei einem Mietwert der Lokale von nicht mehr als 1000 Rubel jährlich.
- 2) Tee-, Kaffeehäuser und Speisewirtschaften, die mehr als ein Zimmer einnehmen;
- 3) Billardstuben, die getrennt von Gastwirtsräumlichkeiten unterhalten werden.

- „ IV: 1) Tee-, Kaffeehäuser und Speisewirtschaften mit nicht mehr als einem Zimmer;
- 2) Sämtliche Anstalten für den Verkauf oder Ausschank von erfrischenden Getränken.

10. Pensionen (möblierte Zimmer) und Herbergen ohne Verkauf geistiger Getränke.

Kennzeichen: Anzahl der Zimmer.

Kategorie II: Pensionen mit mehr als 20 Zimmern.

„ III: Pensionen mit mehr als 6—20 Zimmern.

„ IV: Ausspannungen und Herbergen ausserhalb städtischer Ansiedlungen ohne Verkauf alkoholischer Getränke.

II. Apotheken.

Kennzeichen: Der Mietwert und die Klasse der Ortschaft.

Kategorie I: Die Apotheken in den Ortschaften I. und II. Klasse mit einem jährlichen Mietwerte von mehr als 5000 Rubel.

„ II: Desgleichen, mit einem Mietwerte von mehr als 1000 bis 5000 Rubel.

„ III: 1) Desgleichen, mit einem Mietwerte von nicht mehr als 1000 Rubel;

2) Die Apotheken in den Ortschaften III. Klasse.

12. Badeanstalten jeder Art.

Kennzeichen: Zahl der Badezellen und Klasse der Ortschaften.

Kategorie I: Badeanstalten in den Ortschaften I. Klasse mit mehr als 20 Einzelzellen.

„ II: Die Badeanstalten mit mehr als 6 Einzelzellen der Ortschaften I. Klasse;

„ III: Alle übrigen Badeanstalten der Ortschaften I. Klasse, sowie die Badeanstalten in den Ortschaften II. und III. Klasse.

Kategoria III: 1) restauracje 2 rzędu, zajmujące lokale, których wartość najmu wynosi ponad 1000 rb. rocznie;

2) herbaciarnie, kawiarnie i jadłodajnie, które zajmują więcej niż jeden pokój;

3) pokoje bilardowe utrzymywane oddzielnie od pomieszczeń restauracyjnych.

„ IV: 1) herbaciarnie, kawiarnie i jadłodajnie, zajmujące nie więcej jak jeden pokój;

2) wszelkie zakłady sprzedaży lub wyszynku napojów orzeźwiających

10. Pensjonaty (pokoje umeblowane) i gospody bez prawa sprzedaży napojów wysokowych.

Cechy: ilość pokoiów.

Kategoria II: pensjonaty o więcej niż 20 pokojach,

„ III: „ „ „ 6—20 „

„ IV: zajazdy i gospody poza obrębem miast, bez prawa sprzedaży napojów wysokowych.

11. Apteki.

Cechy: wartość najmu i klasa miejscowości.

Kategoria I: apteki w miejscowościach I. i II. klasy, zajmujące lokale, których wartość najmu wynosi ponad 5000 rubli rocznie.

„ II: także same zajmujące lokale, których wartość najmu wynosi więcej niż 1000—5000 rubli rocznie.

„ III: 1) także same, zajmujące lokale, których wartość najmu nie wynosi więcej jak 1000 rubli rocznie;

2) apteki w miejscowościach III. klasy.

12. Zakłady kąpielowe wszelkiego rodzaju.

Cechy: ilość kabin kąpielowych i klasa miejscowości.

Kategoria I: zakłady kąpielowe w miejscowościach I. klasy, zajmujące więcej niż 20 pojedynczych kabin kąpielowych.

„ II: zakłady kąpielowe w miejscowościach I. klasy, zajmujące więcej niż 6 kabin kąpielowych.

„ III: wszelkie inne zakłady kąpielowe w miejscowościach I. klasy, jakoteż zakłady kąpielowe w miejscowościach II i III. klasy.

13. Anstalten für den Verlag oder den Handel mit Druckereierzeugnissen (Bücher, Zeitungen und ähnl.)

Kennzeichen: Mietwert der Unternehmung.

Kategorie I: Unternehmungen in den Ortschaften I. Klasse mit einem Mietwert von mehr als 5000 Rubel jährlich.

„ **II:** Desgleichen, mit einem Mietwert von mehr als 1000 Rubel bis 5000 Rubel jährlich.

„ **III:** Alle übrigen Unternehmungen in den Ortschaften I. bis III. Klasse.

„ **IV:** Verkauf aus Buden in allen Ortschaften.

14. Theater und Kinotheater, Zirkusse, Rollschuhbahnen, Vergnügungsparks und Variététheater.

Kennzeichen: Mietwert der Unternehmung oder Grösse des Zuschauerraums.

Kategorie I: Unternehmungen mit mehr als 5000 Rubel Mietwert jährlich oder mit Zuschauerräumen für mehr als 500 Personen.

„ **II:** Unternehmungen mit mehr als 1000 bis 5000 Rubel Mietwert oder mit Zuschauerräumen für mehr als 150 500 Personen.

„ **III:** Unternehmungen mit nicht mehr als 1000 Rubel Mietwert oder Zuschauerräumen für höchstens 150 Zuschauer.

15. Kranken-, Heil- und Pflegeanstalten, die zum Zwecke des Erwerbes unterhalten werden.

Kategorie II: Sämtliche Unternehmungen dieser Art.

16. Sämtliche vorstehend nicht genannten Handelsunternehmungen mit Ausnahme der im § 4 der Verordnung bezeichneten.

Kennzeichen: Betrag des jährlichen Umsatzes

Kategorie I: Unternehmungen mit mehr als 300000 Rubel Umsatz.

„ **II:** Unternehmungen mit mehr als 100000 bis 300000 Rubel Umsatz;

„ **III:** Unternehmungen mit mehr als 10000 bis 100000 Rubel Umsatz.

„ **IV:** Alle übrigen Unternehmungen.

13. Zakłady zajmujące się nakładem lub handlem wytworów drukarskich (książek, gazet i t. p).

Cechy: wartość najmu pomieszczenia przedsiębiorstwa.

Kategoria I: przedsiębiorstwa w miejscowościach I. klasy, zajmujące lokale, których wartość najmu wynosi ponad 5000 rubli rocznie.

„ **I:** takie same, zajmujące lokale, których wartość najmu nie wynosi więcej jak 1000—5000 rubli rocznie.

„ **III:** wszelkie inne przedsiębiorstwa w miejscowościach I. do III. klasy.

„ **IV:** sprzedaż w budkach we wszystkich miejscowościach.

14. Teatry i kinematografy, cyrki, wrotniska, parki do zabaw publicznych i teatry (variété).

Cechy: wartość najmu pomieszczenia przedsiębiorstwa lub wielkość widowni.

Kategoria I: przedsiębiorstwa zajmujące lokale, których wartość najmu wynosi ponad 5000 rb. rocznie lub z widowniami na więcej niż 500 osób.

„ **II:** przedsiębiorstwa zajmujące lokale, których wartość najmu nie wynosi więcej niż 1000—5000 rubli rocznie lub z widowniami na więcej niż 150—500 osób.

„ **III:** przedsiębiorstwa zajmujące lokale, których wartość najmu nie wynosi więcej jak 1000 rb. rocznie lub z widowniami co najwyżej na 150 osób.

15. Zakłady dla chorych, lecznicze i pielęgniarskie, utrzymywane w celach zarobkowych.

Kategoria II: wszelkie tego rodzaju przedsiębiorstwa.

16. Wszelkie poprzednio niewymienione przedsiębiorstwa handlowe, za wyjątkiem oznaczonych w § 4 rozporządzenia.

Cechy: wysokość obrotu rocznego.

Kategoria I: przedsiębiorstwa mające obrót ponad 300 000 rubli.

„ **II:** przedsiębiorstwa mające obrót ponad 100000—300000 rb.

„ **III:** przedsiębiorstwa mające obrót ponad 10000—100000 rb.

„ **IV:** wszelkie inne przedsiębiorstwa.

Kategorie Va: Handel im Umherfahren (ausserhalb städtischer Ansiedlungen).

„ Vb: Handel im Umhertragen (ausserhalb städtischer Ansiedlungen).

Tabelle

zur Feststellung der Hauptsteuer für gewerbliche Unternehmungen.

1. Steinkohlengruben und Abbau von Erzlagern.

Kennzeichen: Quantum der gewonnenen Kohle in Pud.

Kategorie I:	Mehr als 12000000 Pud.
„ II:	„ „ 8000000—12000000 Pud.
„ III:	„ „ 4000000—8000000 „
„ IV:	„ „ 1200000—4000000 „
„ V:	„ „ 400000—1200000 „
„ VI:	nicht mehr als 400000 Pud.

2. Zuckerfabriken.

Kennzeichen: Produktion in Pud

Kategorie I:	Mehr als 180000 Pud.
„ II:	„ „ 120000—180000 Pud.
„ III:	Nicht mehr als 120000 Pud.

3. Hefefabriken.

Kennzeichen: Produktion der Hefe in russischen Pfund.

Kategorie I:	Mehr als 1000000 russische Pfund,
„ II:	„ „ 750000—1000000 russ. Pfd.
„ III:	„ „ 300000—750000 „ „
„ IV:	„ „ 100000—300000 „ „
„ V:	Nicht mehr als 100000 russ. Pfd.

4. Branntweinbrennereien.

Kennzeichen: Produktion des Branntweins in Litern reinen Alkohols.

Kategorie III:	Mehr als 1000000 Liter.
„ IV:	„ „ 500000—1000000 Liter.
„ V:	„ „ 250000—500000 „
„ VI:	Nicht mehr als 250000 Liter.

5. Spiritusreinigungsanstalten.

Kennzeichen: Quantum des gereinigten Spiritus in Litern reinen Alkohols.

Kategorie II:	Mehr als 2500000 Liter.
„ III:	„ „ 1250000—2500000 Liter.
„ IV:	„ „ 400000—1250000 „
„ V:	Nicht mehr als 400000 Liter.

Kategoria Va: handel rozwozowy poza obrębem miast.

„ Vb: „ roznośny poza obrębem miast.

Tabela

do ustanawiania podatku zasadniczego dla przedsiębiorstw przemysłowych.

1. Kopalnie węgla kamiennego i dobywanie pokładów rudy.

Cechy: ilość добытого węgla w pudach:

Kategoria I:	ponad 12000 000 pudów
„ II:	„ „ 8000 000—12000 000 pudów.
„ III:	„ „ 4000 000—8000 000 „
„ IV:	„ „ 1200 000—4000 000 „
„ V:	„ „ 400 000—1200 000 „
„ VI:	nie wyżej 400 000 „

2. Cukrownie.

Cechy: wytwórczość w pudach

Kategoria I:	ponad 180 000 pudów.
„ II:	ponad 120 000—180 000 pud.
„ III:	nie wyżej 120 000 pud.

3. Drożdżarnie.

Cechy: wytwórczość drożdży w funtach rosyjskich.

Kategoria I:	ponad 1000 000 funtów rosyjskich,
„ II:	„ „ 750 000—1000000 funt. ros.
„ III:	„ „ 300 000—750000 „ „
„ IV:	„ „ 100 000—300000 „ „
„ V:	nie wyżej 100 000 funtów rosyjskich.

4. Gorzelnie.

Cechy: wytwórczość okowity w litrach czystego alkoholu.

Kategoria III:	ponad 1000 000 litrów.
„ IV:	„ „ 500 000—1000 000 litrów.
„ V:	„ „ 250 000—500 000 „
„ VI:	nie wyżej 250 000 „

5. Rektyfikacje okowity.

Cechy: ilość oczyszczonej okowity w litrach czystego alkoholu.

Kategoria II:	ponad 2500 000 litrów.
„ III:	„ „ 1250 000—2500 000 litrów.
„ IV:	„ „ 400 000—1250 000 „
„ V:	nie wyżej 400 000 „

11. Mehlmühlen.

Kennzeichen: Gesamtmenge des Durchmesser aller Mühlsteinepaare in Metern oder russischen Zoll (Djujm).

Kategorie I:	Mehr als 150 m oder 6000 Zoll
" II:	" " 100—150 m oder 4000—6000 Zoll
" III:	" " 50—100 " " 2000—4000 "
" IV:	" " 15—50 " " 600—2000 "
" V:	" " 8—15 " " 300—600 "
" VI:	" " 4—8 " " 150—300 "
" VII:	" " 1—4 " " 50—150 "
" VIII:	Nicht mehr als 1 m oder 50 Zoll

12. Dampf-Oelmühlen.

Kennzeichen: Zahl der arbeitenden Pressen.

Kategorie I:	Mehr als 20 Stück.
" II:	" " 13—20 Stück.
" III:	" " 7—13 "
" IV:	Nicht mehr als 7 "

13. Jegliche Art oben nicht erwähnter Fabriken, Industrieanlagen und Werkstattbetriebe.

Kennzeichen: Die Arbeiterzahl.

Kategorie I:	Mehr als 500.
" II:	" " 200—500.
" III:	" " 100—200.
" IV:	" " 30—100 bei Handbetrieb.
" V:	" " 20—100 " mech. Betrieb
" VI:	" " 15—30 " Handbetrieb.
" VII:	" " 10—20 " mech. Betrieb
" VIII:	" " 9—15 " Handbetrieb
" IX:	" " 7—10 " mech. Betrieb
" X:	" " 4—9 " Handbetrieb.
" XI:	" " 4—7 " mech. Betrieb
" XII:	Von 2—4.

14. Wasserleitungs-, Gas und elektr. Beleuchtungs-Anstalten, Stadt- und Vorortbahnen mit Pferde-, elektr. oder Dampfkraft

Kennzeichen: Art der Unternehmung.

Kategorie II:	Sämtliche Unternehmungen dieser Art in Ortschaften I. Klasse.
" III:	Sämtliche Unternehmungen dieser Art in Ortschaften II.—IV. Klasse.

15. Dampfschiffe.

Kennzeichen: Die Heizfläche der Dampfkessel.

Steuer: Allorts 15 Pfennig für je 0,10 qm oder für jeden Quadratfuß der Heizfläche der Dampfkessel auf Dampfschiffen.

11. Młyny mączne.

Cechy: ogólna długość średnicy wszystkich par kamieni młyńskich w metrach lub calach rosyjskich (djujmach).

Kategoria I:	nad 150 m. lub 6000 cali
" II:	" " 100—150 m. lub 4000—6000 cali.
" III:	" " 50—100 " 2000—4000 "
" IV:	" " 15—50 " 600—2000 "
" V:	" " 8—15 " 300—600 "
" VI:	" " 4—8 " 150—300 "
" VII:	" " 1—4 " 50—150 "
" VIII:	nie wyżej 1 m lub 50 cali.

12. Olejarnie parowe.

Cechy: ilość czynnych pras.

Kategoria I:	ponad 20 pras.
" II:	" " 13—20 "
" III:	" " 7—13 "
" IV:	nie wyżej 7 pras.

13. Wszelkiego rodzaju wyżej niewymienione fabryki, zakłady przemysłowe i warsztaty.

Cechy: ilość zatrudnionych robotników.

Kategoria I:	ponad 500
" II:	" " 200—500
" III:	" " 100—200
" IV:	" " 30—100 przy ruchu ręcznym,
" V:	" " 20—100 " " mechan.
" VI:	" " 15—30 " " ręcznym,
" VII:	" " 10—20 " " mechan.
" VIII:	" " 9—15 " " ręcznym,
" IX:	" " 7—10 " " mechan.
" X:	" " 4—9 " " ręcznym,
" XI:	" " 4—7 " " mechan.
" XII:	" " 2—4

14. Zakłady wodociągowe, dla oświetlenia gazowego i elektrycznego, miejskie i podmiejskie koleje konne elektryczne lub parowe

Cechy: rodzaj przedsiębiorstwa.

Kategoria II:	wszelkie tego rodzaju przedsiębiorstwa w miejscowościach I. klasy;
" III:	wszelkie tego rodzaju przedsiębiorstwa w miejscowościach II. do IV. klasy.

15. Statki parowe.

Cechy: powierzchnia ogrzewana kotłów parowych.

Podatek: wszędzie 15 fenigów za każde 0,10 metra kw. lub za każdą stopę kwadratową powierzchni ogrzewanej kotłów parowych na statkach parowych.

16. Schiffe mit Motorantrieb.

Kennzeichen: Pferdekraft der Motore.

Steuer: Allerorts 50 Pfennig für jede Pferdekraft.

17. Segelschiffe.

Holzschiffe ohne Verdeck: 4 Pfennig für je 4,50 qm oder für jede Quadratklafter (Sashene) der Fläche, die durch Multiplikation der Länge mit der Breite des Schiffes ermittelt wird.

Holzschiffe mit Verdeck und mit Halbverdeck: 6 Pfennig für je 4,50 qm oder jede Quadratklafter des Verdecks oder der wie vorher ermittelten Fläche.

Metallschiffe: 15 Pfennig für je 4,50 qm oder für jede Quadratklafter des Verdecks.

Ausführungsanweisung

zur Verordnung betreffend die Erhebung einer

Handels- und Gewerbesteuer im Gebiete

des Generalgouvernements Warschau, 5. Juli 1916.

Artikel 1.

(Zu § 1).

Der Besteuerung unterliegen diejenigen Handels- und Gewerbebetriebe, welche im Gebiete des Generalgouvernements den Sitz ihrer Verwaltung haben. Handels- und Gewerbebetriebe, welche ausserhalb des Verwaltungsgebietes ihren Sitz haben und im Verwaltungsgebiet Betriebsstätten unterhalten, sind nur nach Massgabe der letzteren steuerpflichtig.

Auf Unternehmungen, die auf Grund besonderer Vereinbarung an Stelle von Handels- und Gewerbesteuern eine besondere Abgabe (Förderabgabe usw.) entrichten, findet die Verordnung vom 5. Juli 1916 keine Anwendung.

Artikel 2.

Für die örtliche Zuständigkeit zur Veranlagung und Erhebung der Gewerbesteuern ist in erster Linie der Sitz der Verwaltung des Handels- oder Gewerbebetriebes massgebend. Befindet sich derselbe ausserhalb des Generalgouvernements, so richtet sich die Zuständigkeit nach demjenigen Orte, an welchem sich die Betriebsstätte befindet, bei mehreren Betriebsstätten und in sonstigen Zweifelsfällen entscheidet über die Zuständigkeit der Verwaltungschef.

Bei Betrieben ohne feste Betriebsstätte (Hausierhandel, einmalige Lieferungen usw.) sowie bei persönlichen Erwerbsbeschäftigungen entscheidet der Wohnsitz des Steuerpflichtigen.

16. Statki motorowe.

Cechy: siła koni motorów.

Podatek: wszędzie 50 fenigów za każdą siłę konia mechanicznego.

17. Zagłowce.

Statki z drzewa bez pokład: 4 fenigi za każde 450 metra kw. lub za każdy sążeń kwadratowy powierzchni, otrzymaną przez pomnożenie długości na szerokość statku.

Statki z drzewa z pokładem i z półpokładem: 6 fenigów za każde 4,50 metra kw. lub za każdy sążeń kwadratowy pokładu lub otrzymanej jak wyżej powierzchni.

Statki metalowe: 15 fenigów za każde 4,50 metra kw. lub za każdy sążeń kwadratowy pokładu.

Przepisy wykonawcze

do rozporządzenia dotyczącego poboru podatku

od handlu i przemysłu w obrębie Generał-

gubernatorstwa Warszawskiego, 5. lipca 1916.

Artykuł 1.

(do § 1).

Opodatkowaniu podlegają te zakłady handlowe i przemysłowe, których zarządy mają swą siedzibę w obrębie Generałgubernatorstwa. Zakłady handlowe i przemysłowe, których siedziby znajdują się poza obrębem obszaru administracyjnego, a w samym obszarze administracyjnym posiadają tylko zakłady wykonawcze, podlegają opodatkowaniu, lecz jedynie od tychże.

Do przedsiębiorstw, opłacających, zamiast podatku od handlu i przemysłu, na mocy osobnego układu podatek oddzielny (podatek od dobywania i t. d.) nie stosuje się rozporządzenia z dnia 5-go lipca 1916 roku.

Artykuł 2.

Dla przynależności do miejscowości, z której ma nastąpić kwalifikowanie do podatku i jego pobór, miarodajną jest w pierwszym rzędzie siedziba zarządu przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego. Jeżeli siedziba ta leży poza obrębem Generałgubernatorstwa, przynależność stosuje się do tej miejscowości, w której leży zakład wykonawczy; w razie istnienia większej ilości zakładów wykonawczych i we wszystkich innych wypadkach o przynależności decyduje Naczelnik Administracji.

Dla przedsiębiorstw bez stałych zakładów wykonawczych (handel domokrajny, jednorazowe dostawy i t. d.), jak również dla osobistych zajęć zarobkowych miarodajną jest siedziba podlegającego opodatkowaniu.

Artikel 3.

(Zu § 2).

Die Frage, welche Unternehmungen als zur öffentlichen Rechnungslegung verpflichtete anzusehen sind, ist nach den bisherigen Bestimmungen zu beurteilen.

Privatbanken sind als abrechnungspflichtige Unternehmungen anzusehen.

Artikel 4.

(Zu § 3).

Nicht als Handels- und Gewerbebetrieb gilt der Absatz der selbstgewonnenen Erzeugnisse in rohem Zustande oder nach einer Verarbeitung, welche in dem Bereiche der im § 3 genannten Erwerbszweige liegt.

Gewerbesteuerpflichtig sind also auch die mit der Land- und Forstwirtschaft verbundenen Gewerbebetriebe, die ihrem Umfange nach regelmässig auch als selbständige Unternehmungen von Personen betrieben werden, welche nicht Land- und Forstwirte sind, z. B. Zucker-, Stärke-, Konserven-Fabriken, Brennereien, Zellulose- und Papierfabriken, Ziegeleien, Sägemühlen, Mehlmühlen, Ölmühlen.

Artikel 5.

(Zu § 4).

Ein wohltätiger oder gemeinnütziger Zweck ist dann nicht anzunehmen, wenn die Unternehmung nicht ausschliesslich diesem Zwecke dient, sondern auch des Erwerbs wegen betrieben wird.

Kommunale Unternehmungen, welche ihre Produktion gegen eine die Selbstkosten übersteigende Vergütung absetzen (Gas- und Elektrizitätswerke, Kleinbahnen usw.) sind daher steuerpflichtig.

Konsumvereine unterliegen ebenfalls der Besteuerung.

Die Hauptsteuer.

Artikel 6.

(Zu § 7).

Die Gewerbescheine sind bis zum 31. Dezember für das folgende Kalenderjahr (Steuerjahr) zu lösen. Sie gelten für ein Steuerjahr.

Für neu entstehende Betriebe oder neue persönliche Erwerbsbeschäftigungen sind die Patente innerhalb einer Woche nach Beginn des Betriebes oder der Beschäftigung zu lösen.

Für Betriebe oder Beschäftigungen, die nach dem 1. Juli entstehen, werden Patente mit halbjähriger Gültigkeit zur halben Gebühr ausgegeben.

Artykuł 3.

(do § 2)

Kwestyę, jakie przedsiębiorstwa mają być zaliczone do przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków, należy rozstrzygać według postanowień dotychczasowych.

Banki prywatne należy uważać za przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego składania rachunków.

Artykuł 4.

(do § 3).

Sprzedaż wyrobów własnego wytworu w stanie surowym, lub po przeróbce wchodzącej w zakres gałęzi zarobkowania, wymienionych w § 3, nie zalicza się do rzędu zakładów handlowych i przemysłowych.

Podlegają zatem opodatkowaniu od przemysłu również i te zakłady przemysłowe, rolnicze i leśne, które w stosunku do swych rozmiarów, jako przedsiębiorstwa samodzielne, zasadniczo są prowadzone przez osoby nie będące ani rolnikami ani leśnikami, np. cukrownie, krochmalnie, fabryki konserw, gorzelnie, fabryki celulozy, papiernie, cegielnie, tartaki, młyny zbożowe, olejarnie.

Artykuł 5.

(do § 4).

Przedsiębiorstwom, służącym do celów dobroczynnych lub społecznych nie należy przyznawać tego charakteru, jeżeli nie służą wyłącznie tym celom, lecz przytem są prowadzone dla zarobku.

Przedsiębiorstwa komunalne, które wyroby swoje odstępują za wynagrodzenie powyżej kosztów własnych (gazownie, elektrownie, kolejki i t. p.), podlegają zatem opodatkowaniu.

Stowarzyszenia spożywcze podlegają również opodatkowaniu.

Podatek zasadniczy.

Artykuł 6.

(do § 7).

Świadectwa przemysłowe należy wykupywać do 31. grudnia na rok kalendarzowy następny (rok podatkowy). Patenty ważne są na jeden rok podatkowy.

Dla zakładów nowo-powstających albo dla nowych zajęć zarobkowych osobistych, należy wykupywać patenty w ciągu tygodnia po puszczeniu zakładu w ruch, lub rozpoczęciu zajęcia zarobkowego.

Dla zakładów, lub zajęć zarobkowych zapoczątkowanych po 1. lipca, wydaje się patenty ważne na pół roku za opłatą połowy należności.

Für Unternehmungen von kürzerer Zeitdauer als ein halbes Jahr (Saisonarbeiten, einmalige Lieferungen usw.) sind ebenfalls halbjährige Patente zu lösen, deren Gültigkeit sechs Monate nach dem Ausstellungstage abläuft.

Für Betriebe, die nach der Verordnung von der Steuer befreit sind oder für solche, denen die Steuer erlassen ist, sind kostenlose Patente auszustellen.

Artikel 7.

(Zu § 7)

Bei grosser Entfernung des Sitzes des Handels- oder Gewerbebetriebes von der Kreisstadt kann der Kreischef die Ausgabe der Patente den Gemeinden übertragen. Die Übertragung ist nicht zulässig hinsichtlich der Ausgabe von Patenten für die erste und zweite Kategorie der Handelsunternehmungen und die erste bis fünfte Kategorie der gewerblichen Unternehmungen

Artikel 8.

Jeder Handels- oder Gewerbetreibende hat mit dem Antrage auf Ausstellung des Patentbesitzes eine Deklaration einzureichen, welche folgende Angaben enthalten muss:

- 1) auf welchen Namen oder welche Firma das Patent gelöst wird;
- 2) wo der Betrieb ausgeübt wird;
- 3) welcher Art der Betrieb ist;
- 4) Merkmale, nach denen die Veranlagung zu erfolgen hat (Mietwert der Geschäftsräume, Zahl der Arbeiter, Umsatz usw.);
- 5) Unter welche Kategorie der Betrieb demnach fällt;
- 6) welches Patent für das letzte Jahr gelöst worden ist;
- 7) Zahl und Art bezw. Jahreseinkommen der nach § 7c und § 15 der Verordnung steuerpflichtigen Angestellten.

Artikel 9.

Die Patente können gegen solche gleicher Art einer höheren Kategorie unter entsprechender Zuzahlung der Jahres- bezw. Halbjahresgebühr umgetauscht werden.

Geht ein Betrieb in andere Hände über, oder wird der Betrieb an einen anderen Ort verlegt, oder aber ändert sich die Art des Betriebes, so muss innerhalb einer Woche die entsprechende Umschreibung des Patentbesitzes beantragt werden. Für die Umschreibung sind folgende Gebühren zu entrichten:

Dla przedsiębiorstw trwających krócej niż pół roku (roboty sezonowe, jednorazowe dostawy i t. p.) należy wykupywać również patenty półroczne, których ważność wygasa w sześć miesięcy od dnia wystawienia.

Zakładom, zgodnie z rozporządzeniem wolnym od podatku, lub którym podatek został darowany, należy wydawać patenty bezpłatne.

Artykuł 7.

(do § 7).

Przy znacznem oddaleniu siedziby zakładu handlowego lub przemysłowego od miasta powiatowego Naczelnik powiatu może gminom powierzać wydawanie patentów. Nie dopuszczalnym jest powierzanie gminom wydawanie patentów przedsiębiorstwom handlowym pierwszej i drugiej kategorii, oraz przedsiębiorstwom przemysłowym od pierwszej do piątej kategorii.

Artykuł 8.

Każdy kupiec lub przemysłowiec powinien razem z podaniem o wystawienie patentu przedłożyć deklarację, która musi zawierać dane następujące:

- 1) na czyje imię lub na jaką firmę wykupuje się patent?
- 2) gdzie prowadzi się przedsiębiorstwo?
- 3) jaki jest rodzaj przedsiębiorstwa?
- 4) cechy, według których ma być wymierzony podatek (wartość najmu pomieszczeń przedsiębiorstwa, ilość robotników, obrót i t. d.)
- 5) do której zatem kategorii przedsiębiorstwo ma być zaliczone?
- 6) jaki patent został wykupiony na rok ostatni?
- 7) ilość i rodzaj zajęcia, względnie roczny dochód pracowników, podlegających opodatkowaniu według § 7c i § 15 rozporządzenia.

Artykuł 9.

Patenty mogą być zamieniane na inne tego samego rodzaju wyższej kategorii za stosowną dopłatą należności rocznej względnie półrocznej.

Jeśli przedsiębiorstwo przechodzi w inne ręce, lub zostaje przeniesione do innej miejscowości, lub wreszcie zmienia się jego charakter, to podanie o zmianę patentu należy wnieść w ciągu tygodnia. Za zmianę patentu opłaca się następującą należność:

I. Falls eine Änderung der Firma oder eine Verlegung des Betriebes in Frage kommt: 5 Prozent der Patentsteuer;

II. Für jede andere Umschreibung 3 M.

Patente für persönliche Erwerbsbeschäftigungen sind nicht übertragbar.

Artikel 10.

Die Patente für die Handels- und Gewerbebetriebe sind in den Geschäftslokalen an sichtbarer Stelle aufzuhängen.

Die Kreischefs (Polizeipräsidenten) haben die Betriebe ihres Bezirks hinsichtlich der Richtigkeit der gelösten Patente zu kontrollieren. Als Kontrollbeamte können erforderlichenfalls Beamte der Ortspolizei zur Mitwirkung herangezogen werden.

Artikel 11.

Handelsunternehmungen, die einen oder mehrere Lagerräume haben oder einen oder mehrere Gehilfen gegen Vergütung beschäftigen, dürfen keine Patente 4. oder 5. Kategorie erhalten.

Handelsunternehmungen, die Geschäftsreisende beschäftigen, müssen ein Patent 1. Kategorie lösen. Gewerbeunternehmungen, die Geschäftsreisende beschäftigen, müssen ein Patent der ersten 3. Kategorien lösen.

Die Gewinn- und Kapitalsteuer der abrechnungspflichtigen Unternehmungen.

Artikel 12.

(Zu § 8).

Die Steuerpflicht der abrechnungspflichtigen Unternehmungen beginnt mit dem Ablauf des ersten Geschäftsjahres und ist unabhängig von der Lösung eines Patentes.

Artikel 13.

Der Reingewinn der abrechnungspflichtigen Unternehmungen ist durch eine am Schluss des Geschäftsjahres aufzustellende Bilanz und eine Gewinn- und Verlustrechnung festzustellen.

Die Bilanz muss enthalten:

- 1) Eine Aufstellung aller zum Betriebe des Unternehmens gehörigen Vermögensbestandteile nach ihrem Werte am Bilanztage;

I. O ile chodzi o zmianę firmy lub o przeniesienie zakładu: 5 procent od opłaty za patent.

II. Za każdą inną zmianę 3 mk.

Przekazywanie drugim osobom patentów na osobiste zajęcie zarobkowe nie jest dopuszczalne.

Artykuł 10.

Patenty dla zakładów handlowych i przemysłowych powinny być zawieszane na miejscach widocznych.

Naczelnicy powiatów (Prezydenci policyi) winni kontrolować prawidłowość wykupu patentów ze strony przedsiębiorstw swoich okręgów. W razie potrzeby można jako urzędników kontrolujących powoływać do współpracy urzędników policyi miejscowej

Artykuł 11.

Przedsiębiorstwa handlowe, mające jedno lub więcej pomieszczeń składowych lub zatrudniające jednego lub więcej pomocników wynagradzanych, nie mogą otrzymywać patentów 4-ej lub 5-ej kategorii.

Przedsiębiorstwa handlowe, zatrudniające agentów podróżujących, muszą wykupywać patent 1-ej kategorii. Przedsiębiorstwa przemysłowe, zatrudniające agentów podróżujących, muszą wykupywać patent jednej z trzech pierwszych kategorii.

Podatek od zysków i kapitałów przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków.

Artykuł 12.

(do § 8).

Obowiązek opłaty podatku przez przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego składania rachunków rozpoczyna się po upływie pierwszego roku obrachunkowego, i nie zależy od wykupienia patentu.

Artykuł 13.

Czysty zysk przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, ustala się z bilansu i rachunku zysków i strat, które należy sporządzić na końcu roku obrachunkowego. Bilans powinien zawierać:

- 1) Zestawienie wszystkich części składowych majątku, należących do prowadzenia przedsiębiorstwa, ocenionych według cen w dniu bilansu,

- 2) eine Aufstellung der am Bilanztage vorhandenen Schulden des Unternehmens;
- 3) den durch das beigegebene Verlust- und Gewinnkonto nachgewiesenen Reingewinn.

Artikel 14.

Die Aufstellung der Vermögensbestandteile hat nach folgenden Regeln zu erfolgen:

- 1) Unbebaute Grundstücke sind zum Anschaffungswerte in die Bilanz einzusetzen.
- 2) Abschreibungen sind nur bei nachzuweisen-der tatsächlicher Wertverminderung zulässig.
- 3) Abschreibungen auf Steinbauten sind nur in Höhe von 3%, auf Fachwerk- und Holzbauten bis 10% vom Anschaffungswerte zulässig.
- 4) Die Abschreibungen auf Maschinen, Fabrik- und Kontoreinrichtungen, Apparate und sonstige für den Betrieb notwendige Gegenstände dürfen 10% des Anschaffungswertes nicht übersteigen. Höhere Abschreibungen sind ausführlich zu begründen.
- 5) Es ist zulässig, für die unter 2—4 genannten Posten einen Tilgungsfonds unter den Passiven der Bilanz zu bilden und ihren ursprünglichen Wert unverändert unter den Gesamtvermögensbestandteilen aufzuführen.
- 6) Abgänge sind zum vollen Betrage in Abzug zu bringen.
- 7) Abschreibungen auf im Laufe des Betriebsjahres erfolgte Zugänge sind nur im Verhältnis der für die Benutzung in Frage kommenden Zeit zulässig.
- 8) Handelswaren sind zum Börsen- oder Marktpreise oder in Ermangelung eines solchen zum Einkaufspreise anzusetzen. Fabrikwaren sind entsprechend dem Grade ihrer Fertigstellung zum Herstellungswerte zu berechnen.
- 9) Wertpapiere sind zum Tageskurse oder in Ermangelung eines solchen zum Anschaffungswerte in Ansatz zu bringen.
- 10) Forderungen sind zu ihrem wirklichen Werte einzusetzen, nachweisbar uneinbringliche sind abzuschreiben, zweifelhafte sind nur mit demjenigen Teile in die Vermögensaufstellung aufzunehmen, der als einbringlich zu betrachten ist. Das Einsetzen des Tageswertes von Wechsel- und Buchforderungen ist nur dann zulässig, wenn die in den Passiven der Bilanz erscheinenden Wechsel-

- 2) wykaz długów przedsiębiorstwa w dniu bilansu,
- 3) czysty zysk udowodniony przez dołączający się rachunek zysków i strat.

Artykuł 14.

Zestawienie części składowych majątku powinno być sporządzone na zasadach następujących:

- 1) Grunty niezabudowane należy wprowadzać do bilansu po cenie kupna.
 - 2) Odpisy są dopuszczalne jedynie w razie rzeczywistego obniżenia wartości, które należy udowodnić.
 - 3) Z wartości budynków wolno odpisywać tylko: przy budynkach murowanych 3 proc., przy budynkach z pruskiego muru i drewnianych 10 proc. od kosztu budowy.
 - 4) Odpisy z wartości maszyn, urządzeń fabrycznych i biurowych aparatów, oraz innych potrzebnych do ruchu przedmiotów nie mogą przekroczyć 10 proc. ceny kupna.
- Odpisy wyższe należy uzasadnić wyczerpująco.
- 5) Dozwala się wprowadzać w stan bierny bilansu fundusz, przeznaczony na umorzenie pożyczki, wymienionych pod 2—4, a pozostawić bez zmiany tym częściom składowym majątku wartość ich pierwotną.
 - 6) Ubytki należy odpisywać według pełnej ich wartości.
 - 7) Przybytki w ciągu roku obrachunkowego należy amortyzować w stosunku do czasu właściwego ich użytkowania.
 - 8) Towary handlowe należy przyjmować po cenach giełdowych lub rynkowych, a w razie braku tychże, po cenach zakupu. Wyroby własne należy obliczać według kosztów wytwarzania w stosunku do stopnia ich wykończenia.
 - 9) Papiery wartościowe należy przyjmować po kursie dziennym, w razie jego braku, po cenach zakupu.

10) Należności wprowadza się do bilansu z wartością rzeczywistą, należności niezbitnie przypadłe umarza się zupełnie, należności niepewne winno się wpisywać w poczet części składowych majątku tylko w wartości, jaką uważa się za możliwą do uzyskania.

Wprowadzenie do bilansu należności wekslowych książkowych według wartości danego dnia jest dozwolone o tyle, o ile wykazane w stanie

und Buchschulden ebenfalls zu ihrem Tageswerte eingesetzt werden.

- 11) Wenn Unkosten, Betriebskosten, Teile des Gesamtvermögens oder der Schulden wirtschaftlich auch das kommende Bilanzjahr betreffen, sind sie in der Bilanz auf einem Übergangssummen-Konto ersichtlich zu machen.

Artikel 15.

Zu den in der Bilanz aufgeführten Hypothekenschulden ist ein besonderes Verzeichnis einzureichen aus dem der Hypothekengläubiger, der zu zahlende Zinsfuß und etwa eine vereinbarte Amortisationsquote genau ersichtlich sind.

Hypotheken-, Wechsel-, Buch- und Bankschulden, sowie Schulden für die zugunsten des Unternehmens ausgegebenen Wertpapiere sind in der Bilanz getrennt aufzuführen.

Zu und Abgänge sind in der Bilanz ersichtlich zu machen.

Artikel 16

Als Kapital in Sinne der Verordnung gilt der Unterschied zwischen dem Gesamtvermögen, wie es durch die Bilanz am Schlusse des Geschäftsjahres ausgewiesen wird, und den tatsächlichen Schulden.

Der Besteuerung unterliegen nicht die im Artikel 14 unter 5 erwähnten Tilgungsfonds, es sei denn, dass unter den Aktiven bereits Abschreibungen auf die zu tilgenden Werte stattgefunden haben, sowie die zu Wohlfahrtszwecken für Angestellte und Arbeiter des eigenen Unternehmens angelegten Reserven. Bei Kreditinstituten, welche Pfandbriefe oder Obligationen ausgeben, ist dem sonstigen Kapital der zehnte Teil der Pfandbriefe oder Obligationen hinzuzurechnen.

Artikel 17.

Die Verlust- und Gewinnrechnung muss alle durch die in der Bilanz nachgewiesenen Vermögensbestandteile, sowie durch den Betrieb unmittelbar erzielten Verluste und Gewinne enthalten.

Artikel 18.

Dem durch die Verlust- und Gewinnrechnung ausgewiesenen Reingewinn sind zuzuschlagen:

- 1) Vergütung für die Mitglieder des Verwaltungsrates und der Revisionskommissionen, soweit sie insgesamt mehr als 3% des Kapitals betragen und für die einzelnen Personen 10000 Rubel übersteigen;
- 2) die für das Unternehmen, die Verwaltung oder die Beamten gezahlten oder verauslagten staatlichen Steuern;

biernym bilansu długi wekslowe i książkowe przyjęte są również podług wartości danego dnia.

11) Jeśli koszty ogólne, koszty części całości majątkowej lub długów odnoszą się pod względem gospodarczym również do następnego roku bilansowego należy je uwidocznic w bilansie przez rachunek przejściowy.

Artykuł 15.

Dla długów hipotecznych, wykazanych w bilansie, należy przedłożyć oddzielne zestawienie, dokładnie uwidoczniające: wierzyciela hipotecznego, stopę procentową do opłacania i przypuszczalnie umówioną kwotę amortyzacyjną.

Oddzielnie należy wykazywać w bilansie długi hipoteczne, wekslowe książkowe i bankowe, jak również długi za papiery wartościowe, wypuszczone na korzyść przedsiębiorstwa.

Przybytki i ubytki należy w bilansie uwidoczniać.

Artykuł 16.

Za kapitał, w myśl rozporządzenia, uważa się różnicę między wykazanymi bilansowo, przy końcu roku obrachunkowego, majątkiem całkowitym, a długami rzeczywistymi.

Opodatkowaniu nie podlegają, wymienione w artykule 14 pod 5: fundusze na umorzenie, chyba że w aktywach już poczyniono odpisy od wartości które umarzać trzeba oraz zasoby składane na korzyść pożytku pracowników i robotników danego przedsiębiorstwa.

W zakładach kredytowych, wypuszczających listy zastawne lub obligacje, doliczać należy do właściwego kapitału dziesiątą część wartości wypuszczonych listów zastawnych lub obligacji.

Artykuł 17.

Rachunek zysków i strat powinien obejmować wszystkie zyski osiągnięte z części składowych majątku, wykazanych w bilansie, jak również bezpośrednio przez prowadzenie przedsiębiorstwa oraz poniesione straty.

Artykuł 18.

Do czystego zysku, wykazanego w rachunku zysków i strat, należy dodać:

- 1) Wynagrodzenie członków Rady zarządzającej i Komisji rewizyjnej w razie, jeżeli wynagrodzenie to wynosi więcej niż 3 proc. od kapitału lub na pojedynczą osobę więcej niż 10000 rubli;
- 2) podatki państwowe zapłacone przez przedsiębiorstwo za zarząd lub za urzędników;

- 3) freiwillige Beiträge, soweit sie nicht durch die Satzungen des Unternehmens begründet sind;
- 4) Abschreibungen auf Gründungskosten, Firmenwerte und alle über die festgesetzte Höhe hinausgehenden Zuwendungen für Tilgungsfonds.

Artikel 19.

Im Zweifelsfalle sind die auf einem Verlustkonto gebuchten Unkosten dem Bilanzgewinn zuzuschlagen, wenn von der steuerpflichtigen Unternehmung der Nachweis nicht gebracht werden kann, dass sie sich zur Aufrechterhaltung eines geordneten Betriebes nicht vermeiden liessen.

Artikel 20.

Bei dem Gewinn- und Verlustkonto erscheinende Zinsen sind getrennt aufzuführen und zwar:

- 1) Alle Schuldzinsen für abrechnungspflichtige Unternehmungen;
- 2) alle Schuldzinsen für Privatpersonen, einschliesslich derjenigen für den Unternehmer;
- 3) alle Schuldzinsen, die 8% übersteigen.

Artikel 21.

Der Bilanz ist eine Aufstellung über die Bewegung des Kapitals und der Reservefonds beizufügen.

Artikel 22.

Das Geschäftsjahr der abrechnungspflichtigen Unternehmungen darf die Dauer von 12 Monaten nicht übersteigen.

Die Bilanz, sowie die Verlust- und Gewinnrechnung sind in deutscher Sprache innerhalb eines Monats nach ihrer Bestätigung durch die Generalversammlung oder das dieser entsprechende Organ oder wenn eine Bestätigung in den Satzungen nicht vorgesehen ist, innerhalb 3 Monaten nach Abschluss des Geschäftsjahres einzureichen und in deutscher und polnischer Sprache im Verordnungsblatt für das Generalgouvernement Warschau zu veröffentlichen.

Der Nachweis der Richtigkeit der Buchführung liegt dem steuerpflichtigen Unternehmen ob.

Artikel 23.

(Zu § 23).

Die Gewinnsteuer, sowie die Kapitalsteuer der abrechnungspflichtigen Unternehmungen sind innerhalb eines Monats nach Bestätigung der Bilanz durch die Generalversammlung oder das sie ersetzende Organ zu entrichten.

- 3) dobrowolne datki o ile nie są uzasadnione przez statut przedsiębiorstwa;
- 4) odpisy na umorzenie kosztów założenia wartości firmy oraz wszelkie przekazy na rachunek funduszu amortyzacyjnego, większe ponad przepisaną wysokość.

Artykuł 19.

W razach wątpliwych należy koszty, zaksięgowane na rachunek strat dołączyć do zysków bilansowych, jeżeli przedsiębiorstwo podlegające opodatkowaniu nie jest w stanie udowodnić, że kosztów tych celem utrzymania prawidłowego ruchu uniknąć się nie dało.

Artykuł 20.

Procenty, wykazane w rachunku zysków i strat, należy zestawiać oddzielnie a mianowicie:

- 1) Wszelkie procenty od długów u osób prywatnych włącznie od długów u przedsiębiorcy;
- 2) wszystkie procenty, wynoszące więcej niż 8 od sta.

Artykuł 21.

Do bilansu należy dołączyć wykaz ruchu kapitału i rezerw.

Artykuł 22.

Rok obrachunkowy przedsiębiorstwa, podlegającego opodatkowaniu nie może trwać dłużej jak 12 miesięcy.

Bilans oraz rachunek zysków i strat należy przedłożyć po niemiecku w ciągu miesiąca po ich zatwierdzeniu przez ogólne zgromadzenie lub też zastępujący je organ; o ile zaś zatwierdzenie nie jest przewidziane w statutach, należy je przedłożyć w ciągu trzech miesięcy po zamknięciu roku obrachunkowego, oraz ogłosić po polsku i niemiecku w Dzienniku Rozporządzeń dla Generalgubernatorstwa Warszawskiego.

Udowodnienie prawidłowego prowadzenia ksiąg jest obowiązkiem przedsiębiorstwa podlegającego opodatkowaniu.

Artykuł 23.

(do § 23).

Podatek od zysków, oraz od kapitału przedsiębiorstw podlegających opodatkowaniu należy opłacić w ciągu miesiąca po zatwierdzeniu bilansu, przez ogólne zebranie lub zastępujący je organ.

Die Repartitionssteuer.

Artikel 24.

(Zu § 24)

Die Veranlagung und Erhebung der Repartitionssteuer eines Handels- oder Gewerbebetriebes, welcher in mehreren Gemeinden Betriebsstätten unterhält, erfolgt durch jede dieser Gemeinden, jedoch nur nach Massgabe des in ihrem Gebiete erzielten Reingewinnes. Im Zweifelsfalle entscheidet über die Verteilung des Gesamtingewinnes unter die beteiligten Gemeinden der Kreischef und, wenn die Betriebsstätten in verschiedenen Kreisen liegen, der Verwaltungschef.

Artikel 25.

Die Art und Weise der Veranlagung und Erhebung der Repartitionssteuer ist von den Gemeinden selbst zu regeln.

Die Veranlagung und Erhebung untersteht der Aufsicht der Kreischefs (Polizeipräsidenten). Repartitionssteuerordnung der Gemeinden bedürfen ihrer Genehmigung.

Die Steuer vom Einkommen der bei abrechnungspflichtigen Unternehmungen beschäftigten Personen.

Artikel 26.

(Zu § 15)

Die Steuer vom Einkommen der bei abrechnungspflichtigen Unternehmungen beschäftigten Personen ist von diesen Unternehmungen bei der Auszahlung oder Gutschrift der Gehälter, Tantiemen, Gratifikationen und sonstigen Vergütungen einzubehalten und bis zum 15. Juli und 15. Januar für das vorhergehende Kalenderhalbjahr mit einem Verzeichnis an die Steuerkasse abzuführen.

Erfolgt die Auszahlung oder Gutschrift der Vergütung nicht am Tage ihrer Fälligkeit, so ist die Steuer von dem Unternehmen zu verauslagen und bei späterer Auszahlung einzubehalten.

Vergütungen, die in Naturalien oder freier Wohnung usw. gewährt werden, sind mit ortsüblichen Werten einzusetzen.

Von der Besteuerung ausgeschlossen sind Personen, welche rein mechanische Dienste verrichten (Arbeiter, Boten, Schreiber usw.)

Artikel 27.

(Zu § 16 Satz 2).

Personen, welche bei mehreren abrechnungspflichtigen Unternehmungen Vergütungen erhalten, sind berechtigt, die Steuer selbst zu entrichten.

Podatek repartycyjny.

Artykuł 24.

(do § 24)

Wymiaru i poboru podatku repartycyjnego od przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego, utrzymującego zakłady wykonawcze w kilku gminach, dokonywa każda odnośna gmina, lecz tylko w stosunku czystego zysku, osiągniętego przez przedsiębiorstwo w jej okręgu. W razach wątpliwych o podziale całości czystego zysku między zainteresowanymi gminami, stanowi Naczelnik powiatu, a o ile zakłady wykonawcze leżą w różnych powiatach, Naczelnik Administracji.

Artykuł 25.

Sposób wymiaru i poboru podatku repartycyjnego ustalają gminy same.

Wymiar i pobór podatku repartycyjnego podlega nadzorowi Naczelnika powiatu (Prezydenta policyi).

Przepisy dotyczące gminnego podatku repartycyjnego wymagają zatwierdzenia gmin.

Podatek od dochodów osób zatrudnionych w przedsiębiorstwach obowiązanych do publicznego składania rachunków.

Artykuł 26.

(do § 15).

Podatek od dochodów osób zatrudnionych w przedsiębiorstwach obowiązanych do publicznego składania rachunków, winny zatrzymywać te przedsiębiorstwa przy wypłacie lub zapisywaniu na dobro należności, pensyi, tantiem, gratyfikacji i w ogóle innych wynagrodzeń, i wnosić z odnośnym wykazem do kas podatkowych i to do 15. lipca i do 15. stycznia za poprzednie półroczne kalendarzowe.

Jeżeli wypłata lub zapisanie na dobro wynagrodzenia nie nastąpiło do dnia płatności, przedsiębiorstwo powinno podatek wyłożyć i zatrzymać go przy późniejszej wypłacie.

Wynagrodzenie w naturze lub bezpłatnem pomieszkaniu i t. d., należy przyjmować we wartościach będących w użyciu miejscowem.

Wolne od podatku są osoby spełniające usługi czysto mechaniczne (robotnicy, woźni, pisarze i t. d.)

Artykuł 27.

(do § 16 ustęp. 2).

Osoby, pobierające wynagrodzenia od kilku przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, są uprawnione do uiszczania podatku wprost przez siebie.

Artikel 28.

(Zu § 22).

Die in § 22, Satz 2 der Verordnung ange-
drohten Strafen können in jedem Falle der Zuwi-
derhandlung wiederholt werden

Warschau, den 7. August 1916.

Der Verwaltungschef
beim Generalgouvernement Warschau.
von Kries.

Vorstehende Verordnung betreffend die Erhe-
bung der Handels und Gewerbesteuer sowie die
Ausführungsanweisung zu dieser Verordnung wer-
den hiermit zur öffentlichen Kenntnis gebracht.

Czenstochau, den 15. November 1916.

Artykuł 28.

(do § 22).

Kary, któremi zagraża § 22 ustęp 2 rozpo-
rządzenia, mogą być w każdym wypadku wykro-
czenia ponownie stosowane.

Warszawa, dnia 7. sierpnia 1916.

Naczelnik Administracji
przy Generalgubernatorstwie Warszawskiem.
von Kries.

Powyższe rozporządzenie dotyczące poboru
podatku od handlu i przemysłu oraz przepisy wy-
konawcze do tegoż rozporządzenia podaje się ni-
niejszym do wiadomości publicznej.

Częstochowa, dnia 15. listopada 1916.

Czenstochau, den 16. November 1916.

Deutsche Zivilverwaltung.

Der Kreischef.

von Treskow.

